

den allerførste Tid ere indkomne, at kunne opgive en bestemt Sum, som den hele Erstatning vil andrage, har dette dog ikke været muligt, navnlig af den Grund, at den Behandlingsmaade, som Sagen har været undergiven hos de forskjellige Amtscomiteer, ingenlunde har været saa ligelig, eller kan ansees at have tilveiebragt et saa endeligt Grundlag for hvert Amt, at derpaa med Sikkerhed vil kunne bygges, og medens saaledes de opgivne Erstatningssummer for enkelte Amter formeentlig ville kunne taale Nedfattelse, vil det neppe kunne undgaaes, at de noget forhøies for andre. Det er endelig at vente, hvad der ogsaa allerede har bekræftet sig, at der vil fremkomme Efterkrav, som ikke uden Ubillighed ville kunne nægtes Fyldestgjørelse. Efter samtlige forhaandenværende Data vil det imidlertid kunne antages, at det samlede Erstatningsbeløb, der bliver at udrede, hvis nærværende Lovudkast bifalbes, udenfor den i § 2 ommeldte Erstatning til Brandforsikringsfondene, ikke vil overskride et Beløb af 1,700,000 Rbd., idet den paa vedføjede Oversigt (Bilag 4) opførte Sum 1,745,029 Rbd. 28 ø formeentlig ved den endelige Dpgjørelse vil kunne taale en ikke ubetydelig Nedfattelse.

Med Hensyn til de i Lovudkastet indeholdte specielle Bestemmelser bemærkes Følgende:

ad § 2. Skjøndt vel ikke ganske de samme Grunde tale for, at Brandforsikringsfondene holdes skadesløse for de af dem i Anledning af de ved Krigen foranledigede Brandskader udredede Erstatninger, tale dog herfor saavel den Fremgangsmaade, der fulgtes, om end under ikke aldeles lige Forhold efter Krigen i 1807, som det Princip, der ligger til Grund for nærværende Lov, at Krigsskaden, saavidt muligt, bør søges fordeelt paa Alle. Kun maa det da ansees for billigt, at Erstatningen ikke tilstaaes de nævnte Fonds ved contant Udbetaling, men paa den i § 3 foreskrevne Maade, alene ved Indskrivningsbeviser, der først bære Rente fra dette Aars Juni Termin.

ad § 3. Det har vistnok været forbundet med Betænkelighed at indskrænke den contante Udbetaling til ikkun $\frac{1}{3}$ af det hele Erstatningskravs Beløb; men ligesom den Omstændighed maa være afgjørende, at Statens Kræfter for

Diebliffet ikke tillade at gaae videre, saaledes vil formeentlig endeel af den Ulempe, som den delvise Udbetaling i Obligationer unægtelig vil medføre, kunne afhjælpes, naar det maatte lykkes at aabne Vedkommende Leilighed til paa billige Vilkaar at reise Laan paa Obligationerne forhaabentlig ved Bankens Hjælp, i alt Fald imod at Regjeringen opgiver selv at benytte det i Udsigt stillede Forstud paa den forbeholdte $\frac{1}{4}$ af det sidste dansk-engliske 5 pCt. Laans Obligationer.

ad § 4. Om det med Hensyn til de Krav, der reise sig fra Requisitioner efter Dyrighedens Foranstaltning, maatte kunne siges, at Dyrighederne under den ssendtligge Besættelse af Landet vare suspenderede som Dyrigheder og saaledes ikke behøvede at adlydes, er det dog paa den anden Side vist, at de for Folkets Bevidsthed fremdeles vare den lovlige Dyrighed og betragtedes som saadan, ligesom det ogsaa maa erkendes, at det var et Held, at denne Anskuelse gjorde sig gjældende, og at der blev handlet derefter. Disse Krav synes saaledes at egne sig til fortrinligt at komme i Betragtning.

Skjøndt vistnok Priserne for de i denne Paragraph specificerede Gjenstande ikke under Occupationen have været ganske de samme i alle de besatte Dele af Landet, kunne Afvigelserne dog ikke have været af saadan Betydning, at det skulde afholde fra — hvad der ellers maatte ansees for ønskeligt, for at tilveiebringe en saavidt muligt eensartet Dpgjørelse af det hele Erstatningskrav og for at forebygge Vilkaarlighed i Behandlingen, — nemlig at en bestemt Tare fastsættes for disse Gjenstande, som ikke maa overskrides. I det nu de af Amtmændene i den approberede Plan foreslaaede Tarebestemmelser ere befundne i det Hele taget vel stemmende med Forholdene, ere de blevne fulgte i Lovudkastet, ene med Undtagelse af, at Prisen paa Brændevin er forhøiet fra 13 til 14 St. for en Pot af 8 Graders Styrke, som maa antages at komme den virkelige Værdie nærmest. Den specielle Bestemmelse om Værdi-Ansættelsen af det fra Ribe Amt i de første $\frac{2}{3}$ af Occupationstiden leverede Dvæg er, som i Amtmændenes Plan udhævet, grundet paa dette Dvægs særegne Beskaffenhed.